

7

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

„Tomášek je jednička!“ řekla naše babička. (anonym)

Úvodní slovo

Stojíme na začátku Svatého týdne, v jehož závěru oslavíme největší křesťanský svátek – Zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Abychom byli schopni se vůbec radovat z tak zásadního obratu v dějinách lidstva i v našem osobním životě, vychází nám církev vstříc tím, že celé velikonoční tajemství slaví rozložené do menších kroků jednotlivých dnů velikonočního tridua. A já vás zvu k účasti na těchto obřadech. Jsou krásné, prastaré a velmi výmluvné.

Na Zelený čtvrtek se s Ježíšem setkáme ve Večeřadle, abychom se radovali z Eucharistie a svátosti kněžství. Pak jej doprovodíme do Getsemanské zahrady. Snad přitom neuslyšíme (spolu s učedníky)

Pánovo: „To jste nemohli aspoň chvíli se mnou bdít?“

O Velkém pátku projdeme s naším Vykupitelem jeho křížovou cestu, pokusíme se zůstat s několika nejvěrnějšími pod křížem a nakonec uložíme Ježíšovo tělo do hrobu.

Bílá sobota pak bude dnem zvláštního rozechvění v očekávání záblesku Veliké noci vzkříšení. V ní budeme s křesťany celého světa bdít, naslouchat Božímu slovu a zakoušet znovu jásavou radost těch, kdož stanuli u prázdného hrobu, aby tam uslyšeli andělovo: „Proč hledáte živého mezi mrtvými?!“

Přeji vám všem, aby váš život prozářil jas této Veliké noci!

Váš farář Petr Vrbacký

Informace z diecéze

• **Televize NOE hledá** dívky a ženy od 15 do 20 let pro práci moderátorky v nově připravovaných pořadech. Měly by se aktivně orientovat ve sportu, hudbě, kultuře i v módě. Na konkurz pro relaci Hitparáda jsou pozváni mimo dívek i chlapci a muži se zájmem o hudbu a kulturu, a to ve věku od 18-30 let. Konkurz se uskuteční v pátek 4. 4. od 15.00 hodin v budově Televize Noe, Kostelní náměstí 2, Ostrava. Přihlášku a dotazník najdete na webových stránkách <http://www.tvnoe.cz/>; je nutné doručit je nejpozději do 31. 3. pouze poštou na uvedenou adresu.

• **Panna Maria svatotomská, ochránkyně Brna** – biskupství brněnské v těchto dnech vydává další z řady tematických publikací, tentokrát s názvem „Panna Maria Svatotomská, ochránkyně Brna“, jejímž autorem je Ludvík Kolek. Brožuru, která stručně zpracovává dějiny obrazu na pozadí historických událostí Brna, je možné objednat na adrese Biskupství brněnské, Petrov 8, 601 43 Brno, e-mail: brno@biskupstvi.cz (8 stran, cena 25,- Kč)

• **17. ročník Velikonočního festivalu duchovní hudby** – promluvou brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho a primátora Statutárního města Brna Romana Onderky bude v neděli 16. 3. v 19.30 hodin v katedrále sv. Petra a Pavla na Petrově slavnostně zahájen

17. ročník Velikonočního festivalu duchovní hudby. Více informací naleznete na <http://www.mhf-brno.cz/>

• **Katalog brněnské diecéze** – na závěr Roku diecéze vydalo Biskupství brněnské nový katalog brněnské diecéze – neproměnnou část. Kniha obsahuje základní údaje o celé diecézi i jednotlivých farnostech, které mají trvalejší charakter. Součástí jsou i rejstříky a seznamy, které umožňují rychlé vyhledávání potřebných informací. Cena katalogu je 250 Kč a je k dostání osobně nebo na dobírku na biskupství.

• **Služby pro seniory** – Centrum pro rodinu a sociální péči (CRSP) Brno na Josefské nabízí široké spektrum služeb pro seniory.

– *služby bez poplatku*: kabinet seniorů, biblické hodiny, poradna pro seniory (základní sociální poradenství), kvalita života v seniorském věku, trénování paměti, relaxační cvičení, internetová klubovna, volnočasové aktivity pro seniory a jejich rodinné příslušníky.

– *služby s poplatkem*: školička internetu pro seniory, kurz digitálního fotografování pro seniory, jazykové kurzy, rehabilitační cvičení, výtvarná dílna, pobyty pro seniory

Více informací: Dana Žižkovská, pastorační asistentka pro seniory v diecézi, tel.: 542 217 464, mobil: 739 020 886, e-mail: dana.zizkovska@centrum.cz.

Z farní charity

Vážení přátelé,

díky vašim finančním příspěvkům, které dáváte do naší charitní pokladničky, jsme mohli v minulém měsíci zaslat či předat peněžní podporu na několik bohubilých účelů.

POMOC PRO NEMOCNÉ POSTIŽENÉ MALOMOCENSTVÍM

Na adresu LL (Likvidace lepry) Londýnská 44, Praha 2 jsme zaslali 3 000 Kč. Dostali jsme děkovný dopis, z něhož volně citujeme: Pán Bůh zaplat' za Váš dar i za všechny dary, které jste již věnovali na léky pro malomocné. Nyní připravujeme již Druhou česko-indickou nemocnici pro malomocné. Prosíme Vás i o pomoc formou modlitby, abychom byli mravně čistí a aby nám Pán Bůh poslal lidi, kteří si budou vědět rady v tomto odvážném záměru, aby byla misie Bohu milá, aby jí žehnal.

DŮM NA PŮLI CESTY

Další finanční pomoc ve výši 5 000 Kč byla zaslána Sdružení pěstounských rodin pro Dům na půli cesty. I odtud jsme dostali poděkování za podporu jeho činnosti a informaci o tom, co se podařilo udělat v minulém roce 2007 a o co chce Sdružení usilovat v tomto roce. Mimo jiné připravuje na 21. června 2008 slavnostní otevření Domu na půli cesty ve Velkém Dvoře u Pohořelic, na které jsme zváni.

V tomto Domě žijí a pracují mladí lidé, kteří v osmnácti letech museli opustit dětské domovy a neměli kam jít. Rozrůstá se ekofarma, chovají tu koně, ovečky, vyrábí vlastní med, meduňkový čaj. V plánu je zbudování chráněných dílen.

OBLASTNÍ CHARITA BRNO

Každoročně předáváme příspěvky pro projekty Oblastní charity. V minulém měsíci to byly:

- 3 000 Kč pro chráněné bydlení Grohova ulice.
- 3 000 Kč pro Denní centrum pro bezdomovce, Karlova ulice.
- 3 000 Kč pro Domov svaté Markéty pro matky s dětmi v tísní, Staňkova ulice

DOPLNĚNÍ UVEŘEJNĚNÝCH VÝSLEDKŮ TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY 2008

V naší brněnské diecézi se vybralo celkem 13 467 091.50 Kč, z toho v naší farnosti sv. Tomáše bylo:

- v 5 pokladničkách9 023 Kč
- v charitní pokladničce26 700 Kč
- celkem35 723 Kč

Do nadcházejícího Svatého týdne vám vyprošujeme stále hlubší prožívání velkého tajemství Kristovy výkupné oběti a trvalou a neutuchající radost a úžas z Ježíšova zmrtvýchvstání.

Dobrovolníci farní charity

Pout' do Svaté země

7. 10. – 17. 10. 2007

7. DEN, SOBOTA, 13. 10. 2007

V Nazaretě jsme brzy ráno navštívili znovu Baziliku Zvěstování a nedaleko stojící kostel zasvěcený sv. Josefovi. Pod tímto kostelem je krypta – jeskyně zasvěcená Svaté rodině. Jeskyně byla pravděpodobně domem, tesařskou dílnou sv. Josefa.

Z Nazareta máme namířeno přes Afulu do Haify, dnes třetího největšího města v Izraeli. Dříve bylo v této oblasti hlavní město Akko, ale po dobytí Svaté země Turky Akko ztrácelo na významu a bylo založeno nové město Haifa. Město Haifa leží při Středozemním moři, je to významná dopravní křižovatka a průmyslové centrum Izraele. Většinu obyvatel tvoří Židé. Říká se prý: Jeruzalém se modlí, Haifa pracuje a Tel Aviv se baví.

Blížíme se k Haifě, vlevo vidíme horu Karmel, je to však spíš pohoří, vpravo vlak, což je v Izraeli vzácnost. V karmelském pohoří ve starověku působily pohanské baalovské kultury. Pohanům, kteří boha Baala vyznávali, byla nakloněna královna Jezebel. Ta pronásledovala věrného proroka Eliáše, který se nějaký čas skrýval na Karmelu v jeskyni, již jsme také navštívili.

Ve 3. a 4. stol. zde žili poustevníci, v křižáckém období tu jeden z patriarchů založil karmelitánský klášter Stella Maris (hvězda mořská). Klášter stojí na kopci a

byl tu i maják, který pomáhal nalézt lodím tu správnou cestu do přístavu, tak jako nám Panna Maria pomáhá najít Ježíše.

Tento klášter má také pohnutou historii. Karmelitáni byli odsud několikrát vyhnáni a zmasakrováni. Napoleon v tomto klášteře zanechal 200 raněných, karmelitáni se o ně starali. Pak přišli Turci a vyvraždili všechny, jak zraněné vojáky, tak karmelitány.

Haifa je také středisko bahaismu. Toto čtvrté monoteistické náboženství založil v 19. stol. v Persii Said Ali Muhamed, který tímto chtěl sjednotit židy, muslimy a křesťany. Muslimové ho umučili jako hlasatele bludu. Na místě jeho hrobu byla postavena v 50. letech minulého století svatyně s krásnými terasovitými zahradami.

Dále směřujeme k Caesareji Přímořské, která za Kristových časů byla známým palestinským přístavem. Bylo to město, kde sídlil jako římský prefekt Pontský Pilát, který jednou za rok jako vysoký římský úředník přijel do Jeruzaléma. Působil zde i sv. Petr a sv. Pavel. Město nechal v řecko-římském stylu vystavět Herodes Veliký. Ve městě bylo i divadlo a aquadukty. Vodovod o délce 20 km dopravoval do města vodu z pohoří Karmel. Zbytek aquaduktu můžeme obdivovat ještě dnes. Herodes Veliký byl nejen velkým stavitelem, který se chtěl zvděčit Židům (obnovil Jeruzalémský chrám, postavil a zvelebil některá města, vystavěl své rodině luxusní sídlo v pevnosti na Masadě), ale také nechal zavraždit

několik svých synů a manželku, protože byl chorobně podezřívavý a bál se o svou moc.

My jsme se mohli hned u aquaduktu v krásném a čistém moři vykoupat, i když moc civilizačních vymožeností pro turisty tu nezbylo a trochu nás odrazoval i nápis „plavání zakázáno“. Ale to prý jen znamená, že tu není plavčík. Někteří jsme se šli trochu projít mezi zdejšími krásnými vilami se zahradami a bazény, zřejmě se jedná o čtvrť movitých obyvatel, obdivovali jsme zde exotické stromy, keře, květiny.

Po cestě ještě proběhla krátká zastávka a návštěva chrámu sv. Petra ve starobylém městě Jaffa (Jope) nedaleko Tel Avivu. Tel Aviv byl vlastně vybudován jako nové velkoměsto. Zpět do Betléma se vracíme netradiční cestou, nejedeme přes Jeruzalém. Podél silnice vidíme pole bavlníku, vlevo město Jamne, vpravo Aškalon. V Jamne se asi v r. 90 po Kr. konala židovská synoda, která měla rozhodnout, co s křesťany. Židokřesťané prý byli exkomunikováni jako heretici.

Dále se dozvídáme z historie této těžce zkoušené země, jak sem ve 14. a 15. stol před Kristem podnikali vojenské výpravy Egypťané, později od 12. stol př. Kr. Filištínci, mořský národ, skupina z egejské oblasti (Řecko). Palestinci tvrdí, že jsou potomci Filištinů.

8. DEN, NEDĚLE, 14. 10. 2007

Jedeme z Betléma do Jeruzaléma. Jeruzalém znamená „město pokoje“ (existují ale i jiná vysvětlení názvu tohoto města). A cestou se zase dozvídáme zajímavosti z historie i současnosti Jeruzaléma od informací o prvním osídlení, které zde bylo už ve 3. tisíciletí př. Kr., přes poznatek, že biblické dějiny začínají dobytím města králem Davidem okolo roku 1000 př. Kr., po nedávné boje mezi Palestinci a Izraelci.

Ráno máme mši sv. opět u sestřiček františkánek v německé Schmidtové dívčí škole v Jeruzalémě. Zdejší kostel je zasvěcený jako jediný v Izraeli sv. Pavlu. Školu Schmidt Haus navštěvují děvčata z křesťanských i muslimských rodin. Děvčata se na této střední škole s maturitou mimo jiné učí anglicky, německy, arabsky a hebrejsky. Byly zde s námi i dvě slovenské sestřičky, které rády vzpomínaly na Slovensko i Česko.

Pro tento den jsme měli původně na programu Betánii, Jericho, Masádu a Kumrán. Dostali jsme však zcela nevyhovující autobus, v kterém jsme odmítli celý den cestovat, a tak jsme ho poslali nazpět a náš průvodce nám změnil operativně program. V neděli zůstaneme v Jeruzalémě, prohlédneme si ho a cestování necháme na pondělí. Naštěstí bylo skoro celý den pod mrakem, takže naše pěší putování po Jeruzalémě bylo docela příjemné.

Herodovou bránou jdeme na Olivovou horu. Zde v Getsemanské zahradě navštívíme kostel Dominus flevit (Pán zaplakal),

kteřý na zbytcích stavby z 5. století navrhl italský architekt Barluzzi v 50. letech minulého století, a to ve tvaru slzy. Má vyjádřit Ježíšův pláč nad Jeruzalémem. Pod námi jsou dva od sebe oddělené hřbitovy, židovský a muslimský. Obojí totiž chtějí být co nejbliž údolí Josafat s potokem Cedron, kde se podle židovských a zřejmě i muslimských představ má konat Poslední soud. Křesťané prý mají svůj hřbitov u Sionu. Všude kolem jsou davy poutníků z celého světa, někteří v různých pestrobarevných, nám exotických oděvech. Mnozí mají s sebou i děti a vypadají, že přijeli opravdu z veliké dálky. Náš průvodce nám připomíná kostel Hrobu Panny Marie. Baziliku Agonie, kterou jsme si také prohlédli, financovalo šestnáct národů, a proto se jí říká také Chrám národů. Uvnitř je skála, kde se dle tradice Ježíš potil krví. Navštívili jsme také pravoslavný kostel sv. Maří Magdalény s krásným ikonostasem. Směli jsme tam vstoupit jen v dlouhých sukních, které nám zapůjčili správci kostela. I vlastní Getsemanská zahrada na nás hluboce zapůsobila. Vždyť zdejší mohutné olivy vyrostly z kořenů oliv z Ježíšovy doby.

Polední přestávku máme v arabské čtvrti. Nejprve se občerstvíme na lavičce z našich skromných zásob a do restaurace si zajdeme na kávu nebo pivo. Když jsme objevili pěknou, čistou restauraci, zjistili jsme podle kříže a jiné výzdoby, že je křesťanská. Návštěvu jsme si tu rádi zopakovali.

Damašskou bránou a arabským tržištěm s úzkými uličkami mezi spoustou lidí a obchůdků jsme procházeli vlastně trasou křížové cesty a došli až k Bazilice Božího hrobu, jejíž součástí je i Kalvárie. Bazilika je na místě dříve postavených a po různých nájezdech zbořených a znovu-obnovených chrámech. Místo ukřižování a hrobu se octlo pod jednou střechou. Klíče od vstupní brány vlastní muslimská rodina. Baziliku vlastní šest církví, opravila ji řecko-ortodoxní církev a uvnitř je také kaple koptské ortodoxní církve. Na vrcholu Kalvárie, která má charakter východní architektury (na náš vkus přezdobená), je pod sklem vidět kámen, kde byla pata kříže. K Božímu hrobu se řadíme spořádaně do fronty, čekáme asi dvě hodiny, než přijdeme na řadu, jsme si vědomi posvátnosti tohoto místa. Bohužel jsou tu i poutníci, kteří si zkracují dobu čekání hlučným povídáním a někdy i předbíháním ostatních. Přicházíme po částech nejprve do první kapličky, kde je část kamene ze zakrytého hrobu, a pak nízkým vchodem, asi 1,3m do druhé, kde se pod mramorovou deskou nachází bývalá jeskyně hrobu Kristova.

Večer se navracíme už s naší známým řidičem i čistým autobusem zpět do hotelu Star do Betléma.

pokračování příště

Co je to Cursillo?

Při loňské návštěvě Vídně jsem zavítal do městské části Heiligenstadt, která leží v 17. okrese, severně od středu města. Zde jsem si uvědomil, nakolik je pravda to, co se dříve říkalo, že Brno je předměstím Vídně. Zúčastnil jsem se nedělní mše svaté v kostele sv. Jakuba, kde smíšený sbor zpíval Händlovu Missu brevis. Kostel sám je vystavěn v gotickém slohu, podobně jako brněnský kostel sv. Jakuba. Je však menší. Zajímavější je však to, co chci říci o kostelích v nejbližším okolí. Vzdušnou čarou, asi 300 metrů jihozápadně od sv. Jakuba, se nachází kostel sv. Michala a asi 400 metrů severovýchodním směrem je kostel sv. Tomáše. Toto seskupení tří vídeňských chrámů nápadně připomíná tři brněnské kostely, které leží také blízko sebe. Rozdíl je snad jen v tom, že v Brně jsou tyto chrámy ve středu města, ve Vídni se necházejí v její severnější části, prakticky blíže k Brnu.

Ve vídeňském kostele sv. Jakuba jsem se podíval i na vývěsku a konstatoval, že místní farní aktivity jsou bohaté. Nejméně jednu za měsíc organizují různé akce pro farníky. Jsou to například návštěvy poutních míst v Rakousku i v zahraničí, nabídky aktivit duchovních společenství, charity i společenských akcí. Poblíž vchodu do chrámu jsem spatřil stolky s nabídkou katolických tiskovin a zajímavých informací. Zaujal mě mj. materiál

s názvem: **Cursillo** – „v co věří ten, kdo věří?“ Dozvěděl jsem se, že španělské slovo „cursillo“ znamená „malý kurz“, zde konkrétně malý kurz víry. Vznikl ze snahy o víře nejen přemýšlet ale také ji zažít. Tak je Cursillo cestou, jak zažívat existenci Krista jako radostný, osvobozující životní styl, který se prakticky učí a pak ho absolventi mohou předávat dál. Mnoho účastníků zde našlo to, co třeba po celá léta hledali: Smysl života, stěžejní vztah, splnění jejich životního očekávání, společenství, pocit bezpečí, domova. Cursillo si klade za cíl vést účastníky k trojímu setkání:

- se sebou samým
- s Ježíšem Kristem
- se společenstvím křesťanů

Odkud Cursillo pochází? V letech 1947 a 1948 se připravovala skupina mladých španělských křesťanů na velkou pouť do Santiaga de Compostela. Z důvodu určitého (předkoncilního) nesouladu mezi církevní tradicí a každodenní praxí křesťanů hledali novou cestu, jak přiblížit lidem přitažlivost evangelia a možnost jeho prožívání. Po intenzivních přípravách se uskutečnil první Cursillo v roce 1949 na Malorce. Přitom nikdo netušil, že tento malý kurz víry vyvolá v církvi hnutí, které se dostane do celého světa. Cursilla se dnes konají na všech pěti kontinentech. Do Rakouska se tento „malý kurz víry“ dostal v roce 1960.

Do Cursilla jsou zváni všichni, kteří chtějí přijít k základům své víry nebo by ji rádi našli.

Cursillo trvá tři dny, zpravidla od čtvrtka do soboty. Je veden dobrovolnickým týmem – knězem a laikem. Referáty se zde zabývají do hloubky konkrétními myšlenkami, informace o víře ale také předávání osobních zkušeností s vírou se střídá s výměnou zkušeností v malých skupinách. Přitom se vytváří atmosféra otevřeného a upřímného společenství. To vzniká zejména v době společných modliteb a bohoslužby. Cursillo nabízí také chvíle ticha i příležitosti k osobnímu rozhovoru. Cursillo je veden a navštěvován lidmi, které spojuje osobní víra v Ježíše Krista. Přicházejí ze všech oblastí života a jsou zde zastoupeny všechny věkové skupiny, vzdělání i povolání. Ve vídeňské arcidiecézi se ročně pořádají čtyři kurzy Cursillo, místo konání je většinou mimo Vídeň. Účastníci zde platí pouze za materiály k seminářům, za pronájem místností, za nocleh a stravování.

Další informace o kurzech Cursillo (v němčině) je možné získat na webové stránce <http://www.cursillo.at/>

PhDr. Jan Weinberger

Slovo nemocným

„Bože, tvá cesta je svatá.“

Ž 77,14

Bůh chce, aby všichni lidé dosáhli maximální dokonalosti, a proto každému člověku dává všechno, aby na místě, kde

žije, a v podmínkách, které má, byl schopen žít správně na zemi a dosáhl věčného života. Všechno, co člověk prožívá, je určeno k tomu, aby člověka k Bohu přivádělo. Nejsou to jenom události příjemné a radostné, ale někdy jsou to i události těžké. Lidé často nerozumí tomu, co prožívají, a přejí si, aby jejich život probíhal jinak. Jsou přesvědčení, že by dosáhli větších úspěchů ve svém duchovním životě. Jsou to však pouze názory lidí, kteří mají omezené poznání a kteří neumí předvídat, co je pro ně skutečně nejlepší. Často se s odstupem času přesvědčí, že to, o co prosili, pro ně nebylo nejlepší, ale spíš by jim to přineslo škodu. Když se člověk svěří s důvěrou Boží prozřetelnosti, má v duši pokoj a skutečnou radost.

Zkoušky, které v životě člověk prožívá, prověřují jeho důvěru v Boží dobrotu, upevňují trpělivost a sjednocují jeho vůli s vůlí Boží. Plnění Boží vůle v maličkos-tech, které se v životě člověka vyskytují, přivádí člověka blíž k Bohu než velké skutky, které si uložil sám. Když chce člověk pozitivně působit na lidi kolem sebe, musí být co nejužěji spojen s Bohem a snažit se poznávat jeho vůli a důsledně ji ve svém životě plnit. Když tak jedná, působí svým životem na lidi víc než mnoha slovy a přesvědčováním. K takovému životu je nutné, aby se člověk často obracel k Bohu modlitbou, aby stále lépe poznával Boží vlastnosti a snažil se je napodobovat ve svém životě, zvláště však ve vztahu k lidem, kteří žijí v jeho blízkosti. Nemá rozdělovat lidi podle toho, zda jsou mu sympatičtí, zda

mu prospívají, nebo škodí, ale má v nich vidět Krista, kterému v nich chce sloužit.

Být vyrovnaný, trpělivý a ochotný ve vztahu k lidem, když člověk sám má nějaké trápení, je velmi obtížné, ale je možné tak jednat, když člověk využívá dary, které má, a spolupracuje s milostí, kterou dostává ve svátostech, které přijímá.

Každý člověk musí prosit Boha o poznání cesty, po které má v životě jít, o pochopení smyslu, který ta cesta má, a také o sílu jít po ní, i když je to těžké. Když bude mít dobrou vůli a bude se snažit využívat všechno, co dostává, bude se mu dařit prožívat život na zemi jako přípravu na život věčný a ovlivňovat lidi kolem sebe pozitivně.

O. J. Šik

Liturgický sloupek

Bohoslužba oběti – oběť i hostina

V předcházejících liturgických sloupcích jsme si vysvětlovali jednotlivé kroky v bohoslužbě slova. Obdivuhodné Boží skutky, hlášané Božím slovem, se naplňují ve velikonočním tajemství Kristovy smrti, vzkříšení a nanebevstoupení. **Bohoslužba oběti**, která nyní následuje, **zpřítomňuje Kristovu oběť na kříži a zároveň velikonoční hostinu**, ve které nám Ježíš dává účast na svém oslavení.

Průběhu bohoslužby oběti lépe porozumíme, když vyjdeme z Večeře Páně, kde Ježíš konal tři úkony:

1. Vzal připravený chléb a kalich s vínem
2. Pronesl nad nimi díkůvzdání, jež zakončil slovy: „Toto je moje tělo . . . toto je moje krev. To konejte na mou památku.“
3. Lámal chléb a dával jej svým učedníkům se slovy: „Vezměte a jezte . . .“ A podobně jim podal kalich se slovy: „Vezměte a pijte . . .“

Těmto třem Kristovým úkonům odpovídají tři oddíly bohoslužby oběti:

1. **Příprava darů chleba a vína**, které se přináší na oltář. Tyto dary nebudou obětovány, nejsou obětí, kterou přinášíme Bohu, ale obětovat se bude Ježíš sám a ve své odevzdanosti vtahuje do oběti i nás, věřící.
2. **Eucharistická modlitba**, ve které se vzdává Bohu dík za celé dílo spásy a přinesené **dary se stávají Kristovým tělem a krví**
3. **Obětní hostina**: Lámáním jednoho chleba se naznačuje jednota věřících s Kristem i jednota vzájemná. Tato jednota se pak uskutečňuje přijímáním těla a krve Páně.

V první části se tedy oběť připravuje přinesením a uložením darů na oltář. V druhé části se koná oběť: odděleným proměněním chleba a vína v tělo a krev Kristovu se zpřítomňuje jeho smrt. Ve třetí části se z oběti čerpá užitek: přijímáním Kristova těla a krve se sjednocujeme s ním i s celou církví.

V této souvislosti je třeba si uvědomit, že slavení eucharistie je zároveň **oběť i**

hostina. Nemyslím si, že jsou to jen teologická rozlišení nebo teologické úvahy. Vždyť nejsem přítomen nějaké ceremonii nebo divadelním představení, ale křesťan by měl vědět, že je zde zpřítomňován okamžik Kristovy oběti: toto moje tělo se za vás vydává, tato moje krev se za vás vylévá. Současně však slyšíme: Vezměte a jezte, vezměte a pijte. Tělo a krev Kristova je ovocem kříže a jejich požívání se tedy právem nazývá **obětní hostinou**. Nakonec hostina neznamená jen jíst a pít, ale posadit se k jednomu stolu, pronést modlitbu chval, jimiž zahrnujeme Otce, který nás z lásky pozval k sobě, a s radostí a vděčností požívat dary, které nám Otec daruje. A rovněž oběť neznamená jen přinést Bohu dar. Obětovat znamená být s Kristem včleněn do jednoho těla a cele se odevzdat Otci. Naslouchejme pozorně nejen všem slovům proneseným i při bohoslužbě slova, ale i při bohoslužbě oběti, abychom nezmeškali žádný okamžik, kdy se na nás vylévá Boží láska.

A. Svoboda

Pohádka

„Máš?“ zeptal se Štěpán Šimona. „Podívej se, mám,“ nastavil Šimon rozervěnou dlaň. „Tý jo!“ komentoval situaci Štěpán, „nevím, jestli ještě někdo má něco tak zajímavého!“ Vešli do třídy. „Kluci, Šimon má karabinku od Edy!“ volal hned na prahu Štěpán. Spolužáci se seběhli

kolem nich. Eda byl totiž kluk z jejich třídy, kamarád, který náhle a nečekaně odjel do cizí, velmi vzdálené země, aniž by se stačil s někým rozloučit. Klukům po něm zůstalo prázdné místo nejen v lavici. Věděli, že Eda je v té zemi šťastný a je mu tam moc krásně, ale strašně moc jim chyběl. A tak alespoň pátrali po tom, co jim po něm zůstalo. Patrik si vzpomněl na tužku, kterou kdysi s Edou za něco vyměnil, Petr měl od Edy ořezávatko, Karolína nálepku a teď přišel Šimon s krásnou karabinkou na klíče. Kluci si hned vzpomněli, kolik legrace si užili, když Šimon s Edou karabinku měnil.

Vašek stál trochu rozmrzele stranou. Rád by se také pochlubil nějakou věcí od Edy, ale nevzpomněl si na nic, co by od něj měl. Vtom dostal nápad. Přistoupil k Šimonovi: „Víš co, prodej mi tu karabinku. Dám ti za ni, co budeš chtít! Klidně i pět set korun!“ vyhrkl. Šimon se na něj vážně podíval: „Kamarádství bych neprodal ani za pět milionů! Kamarádství se totiž neprodává!“ Vašek se trochu začervenál, kývnul a vtom už zvonilo na hodinu.

Odpoledne šli kluci ze školy domů, Vašek asi ještě stále přemýšlel nad ranními událostmi a nedával dostatečně pozor na přechodu. Nevšiml si blížícího se auta. Šimon rychle popoběhl se Štěpánem za ním, chytli ho za rukáv ve chvíli, kdy už vstupoval na silnici: „Co blbneš, život se taky nedá ničím zaplatit,“ vykřikl Štěpán. Vašek překvapeně hleděl na projíždějící auto. „To bylo hustý! Dík kluci!“ zabručel a šli spolu na tramvaj.

Jarka Cýrusová

Pro bystré hlavy

Milé bystré hlavy,

v dnešním čísle zkuste zjistit, kdo jsou postavy na velikonočním obrázku. Následující body Vám postupně budou napovídat. Uhodnou starší hádanku do třetí nápovědy?

⇒ 1. Postavy stojí v zahradě; 2. Žena bývala velká hříšnice; 3. Žena si o druhé postavě myslí, že je zahradník; 4. Událost se stala první den po sobotě; 5. Tato žena stála taktéž pod Ježíšovým křížem; 6. Proběhl zde rozhovor: „... Marie!“ „Rabbuni! (Mistře!)“ 7. Pokud ani teď nevíš, srovnej – Jan 20,1-18.

A ještě něco pro naše nejmenší. Najdeš na obrázku 5 motýlků, 10 kytiček, 2 ptáčky, 2 pavoučky a 4 žížaly?

Klára Kengi Koukalová

Velikonoce 2008 v kostele sv. Tomáše

Příležitost ke svátosti smíření bude od pondělí 17. března 2008 do středy 19. března 2008 vždy od 15.00 do 18.00 hodin. Na Zelený čtvrtek (20. 3.) a Velký pátek (21. 3.) se bude zpovídat již jen od 15.00 do 16.30 hodin. Během velikonočních obřadů se zpovídat nebude. Kromě toho je v našem kostele příležitost k přijetí svátosti smíření také vždy během běžných bohoslužeb.

Zelený čtvrtek, 20. března 2008

- ◇ ranní mše svatá odpadá
- ◇ v 9.00 hodin začíná v katedrále na Petrově Missa chrismatis – pontifikální mše svatá s obnovou kněžských slibů a žehnáním olejů
- ◇ mše na památku Poslední večeře bude v našem kostele slavena v 17.30 hodin
- ◇ po skončení obřadů do 20.00 hodin bude kostel otevřen pro soukromou adoraci

Velký pátek, 21. března 2008

- ◇ den přísného postu
- ◇ ranní mše svatá odpadá
- ◇ v 15.00 hodin bude pobožnost křížové cesty

- ◇ v 17.30 hodin začínají velkopáteční obřady (pašije, uctívání kříže, velkopáteční přímluvy a svaté přijímání); zpívá Svatotomská chorální schola
- ◇ po skončení obřadů do 20.00 hodin bude příležitost k adoraci u kříže

Bílá sobota, 22. března 2008

- ◇ ranní mše svatá odpadá
- ◇ kostel bude otevřen pro soukromou adoraci u Božího hrobu od 9.00 do 16.00 hodin
- ◇ obřady velikonoční vigile začínají ve 21.00 hodin žehnáním ohně před vchodem do kostela (přineste si k obřadu svíce opatřené kornoutem proti okapávání vosku)

Hod Boží velikonoční, 23. března 2008

- ◇ slavnost Zmrtvýchvstání Páně
- ◇ bohoslužby budou v obvyklém pořádku 7.45 (latinská), 9.00, 11.00 a večer v 19.30 hodin
- ◇ na konci každé mše svaté se koná tradiční žehnání pokrmů

Pondělí velikonoční, 24. března 2008

- ◇ bohoslužby budou podle obvyklého nedělního rozvrhu

